

RÉSUMÉ.

Commandement et droit de la guerre humanitaire

Une vision depuis les Pays-Bas

Toute intervention militaire doit se dérouler conformément au droit national et international et notamment conformément au droit de la guerre. La présente étude pose la question de savoir de quelle manière le droit de la guerre doit être pris en considération dans le processus décisionnel au sein d'un état-major. L'auteur y développe ses idées à partir d'une intervention exécutée en tant que partie dans un conflit armé.

L'intervention militaire est déterminée par les fonctions qui sont définies au sein de chaque état-major militaire : Personnel, Renseignements, Opérations et Logistique. Ces fonctions sont utilisées pour regrouper des règles de droit de la guerre. Les différents fonctionnaires d'état-major sont responsables des diverses facettes du droit de la guerre. L'auteur conclut que les règles qui régissent la protection générale de la population civile (Protocole additionnel I, art. 48-60) sont essentielles dans toute intervention dans un conflit armé. Comment un commandant doit-il exécuter la mission qui lui est impartie conformément aux règles du droit de la guerre ? Quelle doit être l'attitude de son état-major à cet égard ?

Ensuite, l'auteur analyse le processus décisionnel au sein d'un état-major militaire. Pour ce faire il se fonde sur le modèle décrit dans le manuel de commandement de la Force terrestre néerlandaise; un modèle qui présente de nombreuses similitudes avec celui qui est appliqué dans l'armée américaine.

L'auteur déduit que le droit de la guerre joue un rôle au travers de tout le processus de prise de décision, du début à la fin, depuis l'analyse du terrain par le G2 (Renseignements) jusqu'à la décision finale du commandant après que l'état-major ait élaboré la proposition d'intervention la plus opportune. Dès le départ le droit de la guerre doit être introduit dans les sections d'état-major en vue de l'appréciation de la situation.

Les règles de la protection générale de la population civile étant essentielles pour l'intervention militaire en tant que partie dans un conflit armé, l'officier d'état-major chargé des affaires juridiques doit assumer sa tâche à partir de la section d'état-major qui est au centre des opérations, la section G3 (Opérations). Si un centre de commandement ou d'un poste de commandement avancé est formé, il y sera incorporé.

SAMENVATTING.

Commandovoering en humanitair oorlogsrecht

Een visie vanuit Nederland

Ieder militair optreden moet plaatsvinden met inachtneming van nationaal en internationaal recht, waaronder oorlogsrecht. In deze studie wordt de vraag centraal gesteld hoe met het oorlogsrecht rekening moet worden gehouden in het besluitvormingsproces binnen een militaire staf. De schrijver is hierbij uitgegaan van het optreden als partij in een gewapend conflict.

Het militair optreden kan worden gekarakteriseerd door de functies die in elke militaire staf worden onderscheiden: Personeel, Inlichtingen, Operatiën en Logistiek. Deze functies worden gebruikt voor een groepering van oorlogsrechtelijke regels. De onderscheidene staffunctionarissen zijn voor verschillende facetten van het oorlogsrecht verantwoordelijk. De schrijver concludeert dat de regels die zien op de algemene bescherming van de burgerbevolking (Aanvullend Protocol I, art. 48-60) het grootste belang hebben voor het optreden als partij in een gewapend conflict. Hoe moet een commandant zijn opdracht uitvoeren met inachtneming van oorlogsrechtelijke regels? Hoe moet zijn staf daar mee omgaan?

Vervolgens beschouwt de schrijver het besluitvormingsproces binnen een militaire staf. Hij gebruikt daarbij het model dat in de commandovoeringshandleiding van de Nederlandse landmacht is beschreven. Een model dat veel gelijkenis vertoont met hetgeen in de US Army wordt gehanteerd.

De schrijver concludeert dat het oorlogsrecht een rol speelt door het gehele besluitvormingsproces, van begin tot eind, dat wil zeggen vanaf de analyse van het terrein door de G2 (Inlichtingen) tot het uiteindelijke besluit van de commandant na het voorstel van de staf met de meest geschikte wijze van optreden. Van meet af aan dient het oorlogsrecht binnen de stafsecties te worden meegenomen in de beoordeling van de toestand.

Omdat de regels voor de algemene bescherming van de burgerbevolking wezenlijk zijn voor het militair optreden als partij in een gewapend conflict, dient de stafofficier juridische zaken zijn taak te vervullen vanuit de stafsectie die centraal staat bij het uitvoeren van operaties, de sectie G3 (Operatiën). In het geval een bevelvoeringscentrum of een vooruitgeschoven commandopost is geformeerd dient hij daarbij te zijn ingedeeld.

ZUSAMMENFASSUNG.

Kommandoführung und humanitäres Kriegsrecht Aus der Sicht der Niederlande

Jedes militärische Auftreten muß unter Berücksichtigung des nationalen und internationalen Rechtes, worunter das Kriegsrecht, stattfinden. In dieser Studie wird die Frage in den Mittelpunkt gerückt wie das Kriegsrecht im Entscheidungsprozeß innerhalb eines Militärstabs in Rechnung gezogen werden muß. Der Autor ist diesbezüglich von dem Auftreten als Partei in einem bewaffneten Konflikt ausgegangen.

Das militärische Auftreten kann durch die Funktionen charakterisiert werden, die in jedem Militärstab unterschieden werden: Personal, Informationen, operative Führung und Logistik. Diese Funktionen werden für eine Gruppe von kriegsrechtlichen Regeln gebraucht. Die verschiedenen Stabsfunktionäre sind für die unterschiedlichen Aspekte der Kriegsrechts verantwortlich. Der Autor schließt folgend, daß die Regeln die sich auf den allgemeinen Schutz der Zivilbevölkerung beziehen (Zusätzliches Protokoll I, Art. 48 bis 60), die größte Bedeutung für das Auftreten als Partei in einem bewaffneten Konflikt haben. Wie muß ein Kommandeur seinen Auftrag unter Berücksichtigung der kriegsrechtlichen Regeln ausführen? Wie hat sein Stab damit umzugehen?

Ferner betrachtet der Autor den Entscheidungsprozeß innerhalb eines Militärstabs. Es bedient sich dabei des Modells, das in der Kommandoführungsanleitung der niederländischen Landstreitkräfte beschrieben wird. Ein Modell das viel Ähnlichkeit mit demjenigen zügt, welchen in der US Army Gehandhabt wird.

Der Autor schließt folgend, daß das Kriegsrecht durch den gesamten Entscheidungsprozeß hindurch eine Rolle spielt, vom Anfang bis zum Ende, daß heißt ab der Analyse des Geländes durch die G2 (Informationen) bishin zum letztendlichen Beschluß des Kommandeurs nach dem Vorschlag des Stabs mit der geeignetsten Auftrittsweise. Von Anfang an ist das Kriegsrecht innerhalb der Stabsabteilungen bei der Beurteilung des Zuslandes zu berücksichtigen.

Da die Regeln für den allgemeinen Schutz der Zivilbevölkerung für das militärische Auftreten als Partei in einem bewaffneten Konflikt wünschenswert sind, hat der Stabsoffizier für juristische Angelegenheiten seine Aufgabe von der Stabsabteilung aus zu erfüllen, die bei der Ausführung von Operationen im Mittelpunkt steht, die Abteilung G3 (operative Führung). Für den Fall, daß sich ein Kommandoführungszentrum oder eine vorgeschobene Kommandostelle bildet, ist er dabei einzugliedern.

RIASSUNTO.

Azione di comando e diritto umanitario di guerra

Un esame dal punto di vista dell'Olanda

Ogni intervento militare si deve svolgere in conformità al diritto nazionale e internazionale e specificamente al diritto di guerra. Il presente studio pone la questione di sapere in qual modo il diritto di guerra deve essere preso in considerazione nel processo decisionale nell'ambito di uno stato maggiore. L'autore vi espone le proprie idee relative a un intervento che sia compiuta nell'ambito di un conflitto armato.

L'intervento militare è determinato dalle funzioni che sono definite all'interno di ogni stato maggiore militare: personale, informazioni, operazioni e logistica. Tali funzioni sono utilizzate per classificare le regole del diritto di guerra. I diversi componenti dello stato maggiore sono responsabili dei diversi profili del diritto della guerra. L'Autore conclude che le regole che riguardano la protezione generale della popolazione civile (Protocollo aggiuntivo I, art. 48-60) sono essenziali nell'intervento che abbia luogo durante un conflitto armato. Come un comandante deve eseguire la missione che gli è stata ordinata in conformità alle regole del diritto di guerra? Quale deve essere il comportamento del suo stato maggiore al riguardo?

Successivamente l'Autore analizza il processo decisionale nell'ambito di uno stato maggiore militare. Per fare ciò egli si fonda su un modello descritto nel manuale del comando della Forza terrestre olandese; un modello che presenta numerose similitudini con quello che è applicato nelle forze armate americane.

L'Autore sostiene che il diritto di guerra gioca un ruolo in tutto il processo di adozione delle decisioni, dall'inizio alla fine, ovvero dall'analisi del terreno dal G2 (Informazioni) alla decisione finale del comandante dopo la più opportuna proposta di intervento elaborata dallo stato maggiore. Dopo l'avvio il diritto di guerra deve essere introdotto nelle sezioni dello stato maggiore ai fini dell'apprezzamento della situazione.

Dal momento che le regole per la protezione generale della popolazione civile sono essenziali per l'intervento militare che ha luogo in un conflitto armato, l'ufficiale di stato maggiore incaricato degli affari giuridici deve assumere il suo compito a partire dalla sezione di stato maggiore che è al centro delle operazioni, la sezione G3 (Operazioni). Se è costituito un centro, o un posto di comando avanzato, questi vi sarà incorporato.

RESUMEN.

Mando y derecho de la guerra

Un punto de vista holandès

Cada intervención militar tiene que efectuarse con arreglo al derecho nacional e internacional, y particularmente al derecho de la guerra. El presente estudio plantea la cuestión de cómo hay que respetar el derecho de la guerra en el proceso de toma de decisión dentro de un estado mayor. Por lo que a esto respecta el autor parte de una intervención ejecutada como parte contendiente en un conflicto armado.

La intervención militar se determina por las funciones que se distinguen en cada estado mayor militar: personal, informaciones, operaciones o logística. Estas funciones se utilizan para agrupar reglas del derecho de la guerra. Los diversos funcionarios del estado mayor asumen la responsabilidad de facetas del derecho de la guerra. El autor concluye que las reglas relativas a la protección general de la poblaciones civiles (Protocolo adicional I, art. 48-60) tienen máxima importancia en las intervenciones siendo parte contendiente en un conflicto armado. Cómo tiene un comandante que ejecutar su misión con arreglo a las reglas del derecho de guerra? Cómo tiene el personal del estado mayor que aplicarlas?

Luego el autor considera el proceso de toma de decisión dentro de un estado mayor militar. En este respecto utiliza el modelo cuya descripción se encuentra en un manual de mando del ejército de tierra de los Países Bajos. Un modelo que muestra muchas semejanzas con lo aplicado en el ejército norte americano.

El autor deduce que el derecho de la guerra desempeña un papel a lo largo del proceso de toma de decisión, desde el principio hasta el final, lo que significa desde el análisis del terreno por el G2 (Informes) hasta la decisión final del comandante, una vez recibida la propuesta del estado mayor con la intervención más adecuada. Desde el principio se tiene que introducir el derecho de la guerra dentro de las secciones de estado mayor para su aplicación a la evaluación de la situación.

Siendo esenciales las reglas de protección general de la población civil en cuanto a la intervención militar como parte contendientes en un conflicto armado, el oficial del estado mayor encargado de los asuntos jurídicos debe ejecutar su tarea desde la sección de estado mayor que está en el centro de las operaciones, la sección G3 (operaciones). Al formarse un centro de mando o un puesto de mando avanzado se tiene que incorporarle.